

21976A0216(02)

L 162/6

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1981 6 19

PROTOKOLAS

dėl bendradarbiavimo kovojant su Viduržemio jūros teršimu nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis avarijos atveju

ŠIO PROTOKOLO SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

BŪDAMOS Konvencijos dėl Viduržemio jūros apsaugos nuo teršimo ŠALIMIS,

PRIPAŽINDAMOS, kad rimtas Viduržemio jūros teršimas nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis kelia pavojų pakrantės valstybėms ir jūros ekosistemai,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad kovojant su tokia tarša kviečiamos bendradarbiauti visos Viduržemio jūros pakrantės valstybės,

ATSIŽVELGDAMOS į 1973 m. Tarptautinę Konvenciją dėl laivų taršos prevencijos, 1969 m. Tarptautinę Konvenciją dėl intervencijos atviroje jūroje esant nukentėjusiųjų nuo užteršimo nafta ir 1973 m. Protokolą dėl intervencijos atviroje jūroje užteršus ją ne nafta,

ATSIŽVELGDAMOS į 1969 m. Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

3 straipsnis

Šio protokolo Susitariančiosios Šalys (toliau – Šalys) bendradarbiauja imantis būtinų priemonių esant dideliam ir neišvengiamam pavojui jūros aplinkai, pakrantei ar susijusiems vienos ar daugiau Šalių interesams, kuri kelia didelis kiekis naftos ar kitų kenksmingų medžiagų, atsiradusių dėl atsitiktinių priežasčių ar susikaupus nedideliams nuotekų kiekiams, kurios teršia arba gali užteršti Konvencijos dėl Viduržemio jūros apsaugos nuo teršimo (toliau – Konvencija) 1 straipsnyje apibrėžtą jūros zoną.

Šalys siekia atskirai arba dvišaliu ar daugiašaliu bendradarbiavimu palaikyti ir skatinti savo nenumatytų atvejų planus ir kovos su jūros užteršimu nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis priemones. Tokiomis priemonėmis ypač galėtų būti įranga, laivai, orlaiviai ir darbo jėga, parengti veikti avarijos atvejais.

2 straipsnis

4 straipsnis

Šiame protokole sąvoka „susiję interesai“ reiškia tiesiogiai paveiktus ar galimus pakenkti pakrantės valstybės interesus, susijusius su:

Šalys atskirai arba bendradarbiaudamos tarpusavyje plėtoja ir vykdo monitoringo (stebėsenos) veiklą, aprėpiančią Viduržemio jūros zoną, kad turėtų kiek įmanoma tikslesnę informaciją apie Protokolo 1 straipsnyje nurodytas situacijas.

a) veikla pakrantės vandenyse, uostuose arba upių žiotyse, įskaitant žvejybos veiklą;

5 straipsnis

b) istoriniu ir turistiniu atitinkamos vietovės patrauklumu, įskaitant vandens sportą ir rekreaciją;

c) pakrantės gyventojų sveikata;

Išmetus arba pametus per bortą kenksmingas medžiagas paketuose, kroviniuose konteineriuose, gabenamuose rezervuaruose arba kelių ar geležinkelio cisternose, Šalys kiek įmanoma greičiau bendradarbiauja gelbėdamos ir surinkdamos tokias medžiagas, kad sumažėtų jūros aplinkos užteršimo pavojus.

d) gyvųjų išteklių apsauga.

6 straipsnis

1. Kiekviena Šalis įsipareigoja teikti kitoms Šalims informaciją apie:

- a) kompetentingą nacionalinę organizaciją ar institucijas, atsakingas už kovą prieš jūros teršimą nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis;
- b) kompetentingas nacionalines institucijas, atsakingas už ataskaitų apie jūros teršimą nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis priėmimą ir reikalų, susijusių su Šalių savitarpio pagalbos priemonėmis, tvarkymą;
- c) naujus taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis išvengimo būdus, naujas kovos su tarša priemones ir susijusių tyrimo programų naujus rezultatus.

2. Šalys, kurios susitarė keistis viena su kita informacija tiesiogiai, vis tiek turi pranešti tokią informaciją regioniniam centrui. Pastarasis perduoda šią informaciją kitoms Šalims ir, abipusiu pagrindu, Viduržemio jūros zonos pakrantės valstybėms, kurios nėra šio protokolo Šalys.

7 straipsnis

Šalys įsipareigoja koordinuotai naudoti savo turimas ryšio priemones, kad būtų užtikrinta, jog visi su 1 straipsnyje nurodytų situacijų susidarymu susiję pranešimai ir skubi informacija būtų priimta, perduota ir išplatinta reikiamai greitai ir patikimai. Regioninis centras turi turėti būtinas ryšio priemones, kad galėtų dalyvauti tokiuose koordinuotose veiksmuose ir ypač vykdyti jam 10 straipsnio 2 dalyje priskirtas funkcijas.

8 straipsnis

1. Kiekviena Šalis turi pateikti su jos vėliava plaukiojančių laivų kapitonams ir jos teritorijoje registruotų orlaivų pilotams instrukcijas, kuriomis reikalaujama skubiausiais ir tinkamiausiais esamomis aplinkybėmis kanalais ir laikantis šio protokolo I priedo pranešti Šaliai arba regioniniam centrui apie:

- a) visas avarijas, dėl kurių jūra teršiama arba gali būti užteršta nafta arba kitomis kenksmingomis medžiagomis;
- b) jūroje pastebėtų išsiliejusios naftos ar kitų kenksmingų medžiagų sancaupų, kurios gali sukelti rimtą ir neišvengiamą pavojų vienos ar kelių Šalių jūrų aplinkai arba pakrantei ar kitiems susijusiems interesams, charakteristikas ir mastą.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį surinktą informaciją kitoms Šalims, kurios gali nukentėti nuo teršalų, perduoda:

- a) informaciją gavusi Šalis tiesiogiai arba, geriau – per regioninį centrą;
- b) regioninis centras.

Jei Šalys bendrauja tiesiogiai, regioninis centras informuojamas apie priemones, kurių ėmėsi šios Šalys.

3. Kai taikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos, Šalims negalioja Konvencijos 9 straipsnio 2 dalies įpareigojimai.

9 straipsnis

1. Bet kuri Šalis, esant šio protokolo 1 straipsnyje nurodytai situacijai:

- a) reikiamai įvertina nuostolių ar avarijos pobūdį ir mastą arba naftos ar kitų kenksmingų medžiagų rūšį ir apytikslį kiekį ir jų sancaupos dreifavimo kryptį ir greitį;
- b) imasi visų galimų priemonių taršos pasekmėms išvengti arba sumažinti;
- c) nedelsdama tiesiogiai arba per regioninį centrą informuoja visas kitas Šalis apie tuos įvertinimus ir bet kokius veiksmus, kurių ji ėmėsi arba kurių ketina imtis kovai su tarša;

d) toliau kuo ilgiau sekti padėtį ir pranešti apie ją pagal 8 straipsnį

2. Kai imamasi kovos su tarša veiksmų iš laivo, turi būti imamasi visų galimų priemonių laive esantiems asmenims ir, kiek

įmanoma, pačiam laivui apsaugoti. Bet kuri Šalis, kuri imasi tokių veiksmų, informuoja Tarpvyriausybinių laivybos konsultacinę organizaciją.

10 straipsnis

1. Bet kuri Šalis, kuriai reikia pagalbos kovojant su tarša nafta ar kitomis kenksmingomis medžiagomis, kurios teršia ar gali užteršti jos krantus, gali prašyti pagalbos iš kitų Šalių tiesiogiai arba per 6 straipsnyje nurodytą regioninį centrą, pradedant nuo Šalių, kurioms greičiausiai gali pakenkti tarša. Tokia pagalba gali būti teikiama ypač ekspertų konsultacijomis ir suteikiant arba atiduodant atitinkamos Šalies dispozicijai produktus, įrangą ir laivybos pajėgumus. Šalys, kurių prašoma, kiek galėdamos stengiasi suteikti tokią pagalbą.

2. Kai kovos su tarša operaciją vykdančios Šalys negali susitarti dėl tos operacijos organizavimo, joms leidus, šių Šalių naudojamų pajėgumų veiklą gali koordinuoti regioninis centras.

11 straipsnis

Atitinkamų šio protokolo 6, 7, 8, 9 ir 10 straipsnių nuostatų, skirtų regioniniam centrui, taikymas gali būti išplėstas atitinkamai aprėpiant subregioninius centrus (jei tokie būtų įsteigti), atsižvelgiant į jų tikslus bei funkcijas ir jų santykį su minėtu regioniniu centru.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai Vyriausybių įgalioti asmenys pasirašė šį protokolą.

Priimta 1976 m. vasario 16 d., Barselonoje, vienu egzemplioriumi arabų, anglų, prancūzų ir ispanų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą juridinę galią.

12 straipsnis

1. Šio protokolo Šalių eiliniai posėdžiai vyksta kartu su eilinais Konvencijos Susitariančiųjų šalių posėdžiais, vykstančiais pagal Konvencijos 14 straipsnį. Šio protokolo Šalys taip pat gali organizuoti neeilinius posėdžius, kaip numatyta Konvencijos 14 straipsnyje.

2. Šio protokolo Šalių posėdžiai skirti:

- a) stebėti šio protokolo įgyvendinimą ir apsvarstyti patvirtintų priemonių veiksmingumą ir bet kokių kitų priemonių poreikį, papildant protokolą priedais;
- b) persvarstyti ir prireikus iš dalies pakeisti bet kurį šio protokolo priedą;
- c) vykdyti bet kokias kitas funkcijas, kurios būtų reikalingos šio protokolo vykdymui.

13 straipsnis

1. Šiam protokolui galioja bet kokiam protokolui skirtos Konvencijos nuostatos.

2. Šiam protokolui galioja pagal Konvencijos 18 straipsnį patvirtintos darbo tvarkos taisyklės ir finansinės taisyklės, nebent protokolo Šalys susitartų kitaip.

PRIEDAS

Pranešimo pagal šio protokolo 8 straipsnį turinys

1. Kiekvieną pranešimą (kiek įmanoma) paprastai turi sudaryti:
 - a) teršimo šaltinio identifikacija (atitinkamai – laivo tapatybė);
 - b) avarijos arba stebėjimo geografinė padėtis, laikas ir data;
 - c) toje zonoje vyraujančios vėjo ir jūros sąlygos;
 - d) jei teršalai yra iš laivo, atitinkama informacija apie laivo būklę.
 2. Kiekviename pranešime (kai tai įmanoma) turi būti:
 - a) aiškiai nurodytos ar aprašytos kenksmingos medžiagos, su kuriomis turima reikalų, įskaitant teisingus techninius tokių medžiagų pavadinimus (vietoj teisingų techninių pavadinimų neturėtų būti naudojami prekybiniai pavadinimai);
 - b) į jūrą išsiliejusių ar galinčių išsilieti kenksmingų medžiagų tikslus ar apytikslis kiekis, koncentracija ir galima būklė;
 - c) jei tinka – pakuotės ir identifikacijos žymenų aprašymas; ir
 - d) siuntėjo, gavėjo arba gamintojo pavadinimas.
 3. Kiekviename pranešime, kai tai įmanoma, turi būti aiškiai nurodyta, ar išsiliejusios ar galinčios išsilieti kenksmingos medžiagos yra nafta ar nuodingas skystis, kieta ar dujinė medžiaga ir ar tokia medžiaga buvo ar yra gabenama nesupakuota ar supakuota, krovinių konteineriuose, gabenamuose rezervuaruose ar kelių ir geležinkelio cisternose.
 4. Prireikus, prie kiekvieno pranešimo pridedama visa pranešimo gavėjo reikalaujama arba pranešimą siunčiančio asmens nuomone tinkama informacija.
 5. Bet kurie iš šio protokolo 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų:
 - a) prireikus, kiek galėdami papildo pirminį pranešimą informacija apie tolimesnę eigą; ir
 - b) kiek galėdami vykdo susijusių valstybių prašymus suteikti papildomos informacijos.
-